

FVDs foretræde for Folketingets Miljø – og Planlægningsudvalg
den 13. april 2011 kl. 08.30

Notat vedrørende vandsektorloven og de private vandværker.

1. Historie

Konkurrencestyrelsen udførte en undersøgelse i 2002 for hele vandmarkedet i Danmark. Konkurrence-redegørelsen fra 2003 konkluderede, at der findes et effektiviseringspotentiale i den kommunale sektor på ca. 1 milliard kroner, fordelt med 500 millioner i henholdsvis vandforsyning og spildevandsforsyning

FVD medvirkede i undersøgelsen og fremsendte 15-20 regnskaber fra private vandværker til konkurrencestyrelsen. Konkurrencestyrelsens gennemgang af disse regnskaber konkluderede, at der ikke var en reel sammenlignelighed mellem de private og de kommunale forsyninger og derfor ikke var det samme effektiviseringspotentiale i de private vandværker.

Det økonomiske råd udsendte et notat i 2004, hvori man beskrev de økonomiske forskelle mellem de kommunale og de private vandforsyninger. Citat fra notatet: *"Analysen viser, at private forbrugerejede vandforsyninger er mere effektive end offentligt ejede, og at der ville kunne opnås en besparelse på ca. 304 mio. kr. pr. år, hvis de offentlige var lige så effektive som de private."*

2. Vandsektorloven

(Lovforslag (L150) om vandsektorens organisering)

Blandt andet blev det vedtaget at:

1. De kommunale vandselskaber udskilles af den kommunale drift ved selskabsgørelse eller privatisering.
2. Selskaberne skal effektivisere driften.
3. Prisloft indføres.
4. Prisloftkontor etableres og betales af vandselskaberne.

Herudover indføres sent i lovbehandlingen, at private vandforsyninger som leverer over 200.000 m³ skal inddrages i loven. Hvorfor vides ikke.

3. Status på vandsektorloven primo 2011

De private vandforsyninger har over 10 år haft en gennemsnitlig prisstigning på 13,6 %. (Vandprisen hos 59 % af de private vandforsyninger ligger under 15,- kr./m³).

De kommunale vandforsyninger har i den tilsvarende periode haft en prisstigning på 44 %. (Kun 18 % af de tidligere kommunale vandforsyninger har en pris på under 15,- kr./m³).

Prisindekstallet er i samme periode steget 19,6 %. Det betyder, at de private vandforsyninger, relativt set, er blevet billigere i perioden.

4. Økonomiske konsekvenser for den private vandforsyning.

Hvert vandværk skal betale 32.000 kr. til drift af forsyningssekretariatet.

Det betyder, at de private vandværker i gennemsnit skal betale 8 øre pr. m³ vand, hvorimod de offentlige kun skal betale 1 øre pr. m³ vand.

Hvert vandværk skal betale 150-200.000 kr. til revisorbistand og øvrig rådgivning på grund af de komplekse indberetninger til forsyningssekretariatet.

For de private vandforsyninger betyder dette en gennemsnitlig ekstra udgift på ca. 46 øre/m³ vand.

For den kommunale vandforsyning betyder det blot en gennemsnitlig ekstra udgift på ca. 7 øre/m³ vand.

Den opsparede driftskapital skal afvikles.

Det betyder, at vandprisen "tvangsned sættes" indtil kapitalen er opbrugt, hvorefter nye borer og øvrige renoveringer skal lånefinansieres. Forbrugerne vil indledningsvis opleve en mindre prisnedsættelse, hvorefter vandprisen forudses at stige markant.

Forsyningssekretariatet har foretaget en kunstig opskrivning af vandværkernes værdi.

Det betyder, at tilslutningsafgiften for nye forbrugere stiger væsentligt (ved én kommune vil tilslutningsafgiften således stige fra ca. 30.000 kr. til ca. 90.000 kr.)

5. Argumentationen for at fastholde den private vandforsyning i vandsektorloven

I indstillingen fra ministeriets embedsmænd til miljøudvalgets møde 30. marts 2011 anføres følgende argumenter:

1. Argument

For at kunne opnå det forventede effektiviseringspotentiale i vandsektoren på en milliard er det nødvendigt at fastholde den private sektor

FVD Kommentar:

Det omtalte effektiviseringspotentiale i vandforsyningen (drikkevand) er på 500 millioner og omfatter kun den kommunale sektor – ikke den private sektor, som slet ikke er medregnet i konkurrenceredegørelsen fra 2003. Det har derfor ingen betydning at den private vandforsyning er med.

2. Argument

De større private vandværker er fuldt ud sammenlignelige med de kommunalt ejede vandforsyninger, hvorfor de skal fortsætte under lovgivningen

FVD Kommentar:

Det er ikke korrekt. Der er tale om to vidt forskellige organisationsformer.

De private vandforsyninger er: Forbrugerejede andelsselskaber, der styres af en bestyrelse, som vælges af alle forbrugere på de årlige generalforsamlinger. Forsamlingen godkender vandværkets regnskaber og priser som efterfølgende forelægges kommunen til godkendelse.

De offentlige forsyninger er: Kommunale aktieselskaber som styres af en bestyrelse valgt af et repræsentantskab for 4 år. Først fra 2011 vil der også blive valgt 2 forbrugerrepræsentanter.

3. Argument

De større vandværker har ikke administrative problemer med at løse de opgaver som er forbundet med vandsektorloven.

FVD Kommentar:

Alle private vandforsyninger vil, uanset størrelse, kunne finansiere de administrative opgaver, som er forbundet med vandforsyningsloven. Men det koster økonomiske ressourcer og tid, som de enkelte vandværker skal budgettere med. Som anført vil omkostningerne andrage mere end 150.000 kr. årligt til eksterne revisorer, administration og rådgivning.

4. Argument

Det anføres, at en af landets største vandforsyninger, TreFor med en årlig udpumpning på over 11 millioner m³ også vil blive omfattet, hvis de private Vandværker bliver løftet ud af loven

FVD Kommentar:

TreFor er en selvejende institution som består af tidligere kommunalt ejede forsyninger og derfor ikke kan karakteriseres som et privat vandværk. TreFor er ligeledes uden direkte forbrugerindflydelse.

5. Argument

Det anføres at Forsyningssekretariatet vil komme til at mangle finansiering af sekretariatet, hvis de private vandværker udtages.

FVD Kommentar:

Det er da en af de meste besynderlige argumentationer, som er fremsat i denne debat. Vil det sige at loven er lavet for at opretholde en sekretariatsfunktion?

Det må da være omvendt, at loven er lavet for at forbedre vandprisen og effektiviteten i vandsektoren og at forsyningssekretariatet er oprettet på baggrund af loven.

I øvrigt betaler de private vandværker forholdsmæssigt meget mere end de øvrige, hvorfor en lille stigning fuldt ud ville kunne dække de nødvendige omkostninger i forsyningssekretariatet, uden at forbrugerne i disse vandforsyninger vil mærke det på prisen. Såfremt de private vandværker løftes ud af loven, vil det manglende provenu på ca. 4 mio. kr. med lethed kunne finansieres, hvis blot de offentlige vandværker betalte 2 øre pr. m³ vand (de private vandværker betaler i gennemsnit 8 øre pr. m³ vand, hvorimod de offentlige kun skal betale 1 øre pr. m³ vand).

6. Konklusion

Ingen af de fremsatte argumenter kan underbygge en saglig beslutning om at bibeholde den private vandforsyning under vandsektorloven.

FVD ønsker at de private forbrugerstyrede vandværker løftes ud af vandsektorlovens krav om prisloft og afvikling af formuen.

I bemærkningerne til lovforslaget er anført:

- *Konkurrenceredegørelsen vurderede, at der ikke er et tilsvarende effektiviseringspotentiale i de private, forbrugerejede vandforsyningselskaber.*
- *Sigtet med lovforslaget er blot at adskille kommunernes rolle som hhv. forsyningsvirksomhed og myndighedsudøver og*
- *Viser det sig, at de private forsyninger er mere effektive end de kommunale, så vil det individuelle effektiviseringskrav, som de private forsyninger skal overholde, være mere lempeligt end det, der gælder for de kommunale forsyninger.*

Da de private forbrugerejede og forbrugerstyrede vandværker har dokumenteret, at de drives effektivt og leverer Danmarks billigste kvalitetsdrikkevand til 2,2 mio. danskere, vurderes kommunernes tilsynsrolle at være fuldt tilstrækkelig og hensigtsmæssig.

Solrød den 11. april 2011

Ole Wiil
Landsformand

Bent Soelberg
direktør

BILAG A.

Notat om ændringer af vandsektorloven, så grænsen for omfattede vandselskaber hæves og finansieringen af Forsyningssekretariatet ændres

Formålet med vandsektorreformen er at skabe gennemsigtighed og sammenlignelighed i sektoren, klar adskillelse af myndighed og drift, samt økonomisk regulering af sektoren og endelig et øget samspil med industri og forskningsverden.

Vandsektorloven omfatter for det første alle tidligere kommunale eller kommunalt ejede vandforsyninger og spildevandsforsyninger og indebærer, at disse skal omdannes til selvstændige vandselskaber, der drives i aktie- eller anpartsselskabsform. De kan dog fortsat godt være helt eller delvist kommunalt ejede, f. eks. hvis kommunerne har aktiemajoriteten i et selskab. Vandsektorloven omfatter for det andet andre vandselskaber, der leverer mindst 200.000 m³ vand. For begge kategorier gælder endvidere, at selskaberne forsyner eller har til formål at forsyne eller behandle og transportere vand til eller fra mindst 10 ejendomme.

De nævnte vandselskaber er obligatorisk omfattet af vandsektorlovens bestemmelser, hvoraf de vigtigste er prisloftregulering og benchmarking samt lovens begrænsninger i forhold til at udføre tilknyttede aktiviteter. Herudover skal de betale et fast årligt beløb på 31.000 kr. i 2010-niveau til Forsyningssekretariatet, som varetager arbejdet med fastsættelse af prislofter og måling af effektivitet gennem benchmarking. Andre vandselskaber kan frivilligt deltage i benchmarking, hvilket forudsætter, at de betaler et fast årligt beløb på 11.357 kr. i 2010-niveau.

Der er i dag i alt 305 selskaber omfattet af vandsektorloven. De fordeler sig på 131 private vandværker og 174 kommunalt ejede selskaber. Af de kommunalt ejede selskaber består de 20 selskaber af både vand- og spildevandsforsyninger. Der skal således udmeldes 325 prislofter af Forsyningssekretariatet, der finansieres af bidrag fra de 305 selskaber.

Hvis vandselskaber undtages fra at være omfattet af vandsektorloven, vil de i det væsentlige blive undtaget fra prisloftregulering, benchmarking, begrænsning i at udføre tilknyttede aktiviteter samt betaling til Forsyningssekretariatet. I det vandsektorlovens § 15 retter sig til kommunerne og bestemmer, at kommuner kun kan deltage i aktiviteter forbundet med forsyning, hvis de drives som aktie- eller anpartsselskaber, vil de tidligere kommunale, men nu selskabsgjorte vandselskaber ikke kunne føres tilbage til at være kommunale vandforsyninger.

Overordnet beskrivelse af konsekvenser af ændring af Vandsektorloven.

Hvis en del af vandselskaberne undtages fra loven, vil det forventede effektiviseringspotentiale på mere end 1 mia. kr. om året vil blive reduceret. Det fremgår dog af bemærkningerne til vandsektorloven, at det i Konkurrenceredegørelsen fra 2003 er vurderet, at der ikke er et tilsvarende effektiviseringspotentiale hos de private vandværker, som hos de kommunale vandforsyninger.

Kommentar: Dette understøttes af den meget begrænsede prisudvikling i den private sektor i modsætning til den offentlige.

På nuværende tidspunkt er det endnu ikke muligt at vurdere det faktiske effektiviseringspotentiale, hverken for de private eller for de kommunalt ejede selskaber. Det skyldes, at effektiviseringskravene først vil blive opgjort i forbindelse med benchmarkingundersøgelsen, som ikke er udført endnu.

Kommentar: Det er ikke korrekt. Da effektivitet måles i kr. og øre, har de private vandværker til fulde dokumenteret deres effektivitet.

En testkørsel på et meget foreløbigt grundlag tyder dog på, at det er de kommunalt ejede selskaber, der vil have det største effektiviseringspotentiale. Den foreløbige testkørsel viser imidlertid, at der også er betydelige effektiviseringspotentialer i de private vandselskaber, hvilket gælder for både de små og de større private vandselskaber, der i dag er omfattet af vandsektorloven. Den foreløbige opgørelse tyder på et nogenlunde ensartet effektiviseringspotentiale for private vandselskaber med en debiteret vandmængde op til 300.000 m³ eller 400.000 m³. Målt i absolutte tal er potentialet betydeligt større for selskaber med en debiteret vandmængde over denne grænse.

Kommentar: Effektiviteten ligger vel i at kun 18 % af de kommunale vandværker ligger med en pris under 15,- kr., medens 59% af de private vandværker ligger under 15,- kr.

Den forventede strukturudvikling med dannelsen af større enheder og større professionalisering af vandværkerne vil sandsynligvis ikke ske i samme grad, hvis de mindre private vandværker undtages.

Kommentar: Den private sektor har dokumenteret sin effektivitet derved, at vandpriserne kun er steget 13,6 % i modsætning til den offentlige sektors prisstigning på 44 %. I den samme 10-års periode har pristallet udviklet sig 19,6 %. Privat vand er altså relativt set blevet billigere i perioden. Men hvis effektivisering skal måles i graden af afviklingen af forbrugernes opsparede kapital med deraf følgende lånoptagelser, kan vandprisen naturligvis nedsættes i en periode indtil pengekasen er tom. Ingen ønsker vel, at velkonsoliderede private forbrugerejede vandselskaber skal gældssætte sig.

De 305 vandselskaber, der er omfattet af vandsektorlovens bestemmelser om prisloftregulering, betaler i dag et fast beløb til finansiering af Forsyningssekretariatet på 31.000 kr./år svarende til i alt knap 9,5 mio. kr. En undtagelse af nogle af selskaberne vil derfor have umiddelbare konsekvenser for den nuværende finansiering af Forsyningssekretariatet.

Kommentar: Den decentrale vandforsyning er en styrke for dansk drikkevand og giver den største forsyningssikkerhed, idet kun et mindre antal forbrugere vil blive omfattet af en evt. forurening. Den decentrale vandforsyning giver tillige lokalt engagement og ejerskab til forbrugernes egen vandforsyning. Ingen kan vel være interesseret i store vandselskaber.

Hvis grænsen for de private vandværker hæves til 300.000 m³ vil ca. 70 vandværker blive undtaget fra prisloftreguleringen og Forsyningssekretariatet vil med den nuværende finansieringsordning få en mindreindtægt på ca. 2,2 mio. kr. Hvis grænsen hæves til f.eks. 500.000 m³ vand om året, vil ca. 115 vandværker blive undtaget fra vandsektorloven, og Forsyningssekretariatet vil hermed få en mindreindtægt på ca. 4 mio. kr. om året. I lovbemærkningerne var det forudsat, at der ville være 350 vandselskaber, som tilsammen ville betale 10,85 mio. kr.

Kommentar: Det er korrekt. En undtagelse af alle private vandværker vil medføre en mistet indtægt til forsyningssekretariatet på 4,1 mio. kr. Hvert vandværk skal indbetale 32.000 kr. om året uanset størrelse. Det svarer til 20 kr. pr. forbruger i et lille privat vandværk, men blot 4 øre pr. forbruger i Københavns Energi med 750.000 forbrugere. Der fordres således kun en beskedent stigning i taksterne for de kommunalt ejede selskaber.

Umiddelbart kunne det formodes, at arbejdsmængden for Forsyningssekretariatet vil blive mindre med færre selskaber. Forsyningssekretariatets har imidlertid oplyst at deres vurdering er, at en meget væsentlig del af opgaverne er uafhængige af antallet af selskaber, og at arbejdsmængdens omfang derfor ikke er proportional med antallet af selskaber. Naturstyrelsen har brugt Forsyningssekretariatets oplysninger som udgangspunkt i skitseringen af nye modeller for den fortsatte finansiering.

I det følgende vil forskellige modeller for at hæve grænsen for de omfattede vandværker blive belyst, og konsekvenserne gennemgås under hvert enkelt punkt. Konsekvenser af modellerne er endvidere belyst i skemaform i tabel 1 og 2 i bilag til dette notat.

Mulige ændringer (modeller) med henblik på at hæve grænsen

Naturstyrelsen kan pege på følgende modeller som alternativer til den nuværende grænse på 200.000 m³:

1. Hæve grænsen for private vandværker fra de nuværende 200.000 m³ om året.
2. Supplere forslag 1 med et krav om et minimums antal tilsluttede ejendomme.
3. Undtage de private vandværker for vandsektorloven

I bilag 1 er data i nedenstående belysning af konsekvenserne af de forskellige modeller sammenfattet med angivelse af konsekvenser for befolkningen og finansieringen af Forsyningssekretariatet.

Konsekvenser af modellerne

Model 1: Hæve grænsen for private vandværker fra de nuværende 200.000 m³

Afhængig af hvad grænsen hæves til, vil en del af de i alt ca. 130 private vandværker blive undtaget fra vandsektorloven. Antallet af private vandværker beror på oplysninger fra FVD. Ved følgende grænser undtages:

- 300.000 m³ om året: ca. 70 private vandværker undtages, dvs. ca. 60 omfattes fortsat af loven, svarende til at i alt ca. 71 % af befolkningen vil modtage vand fra vandværker, der er omfattet af loven.
- 400.000 m³ om året: ca. 100 private vandværker undtages, dvs. ca. 30 omfattes fortsat af loven, svarende til at i alt ca. 69 % af befolkningen vil modtage vand fra vandværker, der er omfattet af loven.
- 500.000 m³ om året: ca. 115 private vandværker undtages, dvs. ca. 15 omfattes fortsat af loven, svarende til at i alt ca. 67 % af befolkningen vil modtage vand fra vandværker, der er omfattet af loven.

Fordelene ved at hæve grænsen vil være en administrativ og økonomisk lettelse for de private vandværker, der undtages. De vandværker der i dag er omfattet og som evt. undtages fremover har indberettet til åbningsbalancen, prisloftet og benchmarking. Selskaber, der ikke er omfattet af vandsektorloven, kan frivilligt deltage i benchmarkingen. Med de hidtidige indberetninger har de evt. undtagne vandværker etableret grundlaget for deltagelse i fremtidig frivillig benchmarking.

Ulemperne vil være, at færre selskaber vil blive underkastet krav om effektivisering. Dog vurderer Naturstyrelsen, at det ikke er blandt de mindre selskaber, at de største effektiviseringsbesparelser findes. Gennemsigtheden og sammenligneligheden af den del af vandsektoren vil være mindre, hvis en større del af de private ikke omfattes af den samme økonomiske regulering.

Model 2: Supplere model 1 med et krav om et minimums antal tilsluttede ejendomme

En variation af løsning 1 er at supplere med et samtidigt krav om at antallet af tilsluttede ejendomme skal være større end f.eks. 100. Naturstyrelsen er bekendt med ét vandselskab, som kun har én kunde, men hvor mange vandværker der vil blive undtaget ved forslaget, har Naturstyrelsen ingen oplysninger om og har ikke umiddelbart mulighed for at skaffe informationen. Naturstyrelsens vurdering er, at der vil være tale om et begrænset antal selskaber.

Fordelen ved denne løsning er en økonomisk og administrativ lettelse for de berørte vandværker. Det betyder en mindre byrde for de forbrugere, der er tilsluttet et vandværk omfattet af vandsektorloven, idet de administrative udgifter fordelt pr. forbruger er større for et vandværk med forholdsvis få forbrugere end for et vandværk med mange forbrugere.

Ulemperne er at der ikke vil blive stillet krav om effektivisering på de omfattede vandværker. Da der formodentligt kun er tale om få vandværker, vil det sandsynligvis ikke betyde noget for det samlede effektiviseringspotentiale.

Model 3: Undtage alle private vandværker fra vandsektorloven

Fordelene vil være en administrativ og økonomisk lettelse for de private vandværker

Kommentar: Fordelen er, at de private forbrugerejede og forbrugerstyrede vandværker som driver af frivillige folkevalgte bestyrelser fortsat vil kunne drives efter "hvile i sig selv"-princippet og fortsat levere Danmarks billigste kvalitetsdrikkevand. Herved kan den decentrale vandforsyning bevares.

Ulemperne er de samme som i Ad 1. Der er store private vandværker, som er fuldt ud sammenlignelige med kommunalt ejede selskaber af tilsvarende størrelse, og Naturstyrelsen forudser, at de er, i lighed med de kommunale selskaber, i stand til at varetage de administrative opgaver som følge af vandsektorloven. Som eksempel kan nævnes landets tredje største vandselskab – TREFOR, der har en samlet vandmængde på 11,9 mio. m³

Naturstyrelsens anbefalinger vedr. undtagelse af vandselskaber fra loven

Set i lyset af at der må forventes effektiviseringspotentialer også for de små forsyninger, anbefaler Naturstyrelsen, at grænsen kun hæves lidt, hvis den skal ændres.

De tidligere kommunale forsyninger, der forsyner mere end 10 ejendomme, er nu udskilt i selvstændige selskaber. Vandsektorlovens formål med adskillelse af myndighed og drift er derfor sikret.

Vandsektorlovens formål med gennemsigtighed og sammenlignelighed i dele af vandsektoren bortfalder, hvis de private vandværker helt undtages for vandsektorloven.

Intentionen med vandsektorlovens formål med effektivisering bevares hvis de største private vandværker, som er sammenlignelige med de kommunalt ejede selskaber, fortsat er omfattet af vandsektorloven.

Det er Naturstyrelsens vurdering, herunder i lyset af forligskredsens tilkendegivelser, at grænsen for undtagelse kun bør hæves til et niveau på 300.000 eller max. 400.000 m³ for private vandværker. Hvis niveauet lægges på 300.000 bliver ca. halvdelen af de nuværende 130 private vandværker, der er omfattet af loven, undtaget.

Hvis grænsen hæves til 300.000 m³ vand om året vil ca. 70 private vandværker. Det vil berøre ca. 5 % af befolkningen, som herved vil få vand fra et vandværk, der ikke er omfattet af vandsektorloven, foruden de i forvejen ca. 24 % af befolkningen, der får vand fra vandværker undtaget fra vandsektorloven, da de leverer mindre end 200.000 m³ vand om året.

Hvis grænsen hæves helt op til 500.000 m³ vil ca. 115 private vandværker blive undtaget for vandsektorloven. Det vil berøre ca. 10 % af befolkningen, som herved vil få vand fra et vandværk, der ikke er omfattet af vandsektorloven, foruden de i forvejen 24 %.

Konsekvenser ift. Forsyningssekretariatet og betaling.

En model, for differentiering af betalingen til Forsyningssekretariatet kunne tage udgangspunkt i en trinvis betaling på følgende tre kategorier: 1) leverede vandmængder på under 1 mio. m³, 2) på 1-3 mio. m³ og 3) på over 3 mio. m³:

Antallet af privatejede selskaber, der er omfattet af vandsektorloven, fordeler sig således på selskaber i de tre ovennævnte kategorier, idet første linje svarer til den nuværende lovs afgrænsning.

Kommentar: Alle private vandværker vil økonomisk kunne varetage de omfattende administrative opgaver, men det kræver, at der skal bruges i størrelsesordenen 100-200.000 kr. om året til konsulentbistand. Det giver jo ikke bedre vand, blot dyrere vand.

Kommentar: Det er et dårligt eksempel. TREFOR er ikke et privat årligt generalforsamlingskontrolleret vandværk. Det er et aktieselskab som ejes af flere kommuner, styret af et repræsentantskab, som vælges for 4 år ad gangen. De private vandværker som er omfattet af loven leverer 46,9 mio. m³ vand

Kommentar: Lige så lidt som 200.000m³ – grænsen ikke var sat på et fagligt grundlag, vil øvrige m³-grænser være uden mening.

Kommentar: Og det var dette, der var lovens hovedintention, nemlig en adskillelse af myndighed og drift. Dette er opnået med loven.

Kommentar: Det er ikke korrekt. De private forbrugestyrede og forbrugerejede vandværker er underlagt pris-kontrol af såvel generalforsamlingen som kommunerne.

Tabel A: Selskabernes størrelsesfordeling

Vandmængdegrænse	Under 1 mio. m ³	1-3 mio. m ³	Over 3 mio. m ³
200.000 m ³	156	102	47
300.000 m ³	88	102	47
400.000 m ³	57	102	47
500.000 m ³	43	102	47

I den nuværende lov er der taget udgangspunkt i en betaling på 31.000 kr. pr. selskab ved en forventning på 350 omfattede selskaber, svarende til 10,85 mio. kr. Det har imidlertid vist sig, at det faktiske antal omfattede selskaber ved grænsen på 200.000 m³ er blevet 305 omfattede selskaber i stedet for, hvorfor den nuværende betaling til Forsyningssekretariatet udgør ca. 9,5 mio. kr.

Kommentar: Tabel A og de markerede bemærkninger er fuldstændig misvisende. Vi kunne lige så godt tælle æbler og pærer sammen. I tabellen er alle selskaber talt sammen uanset om det er private eller kommunalt ejede og uanset om det er vandværker eller kloakforsyninger. M3-grænsen gælder jo ikke for de kommunale, men alene for de private forbrugerejede vandværker.

Forsyningssekretariatet har tidligere tilkendegivet overfor Naturstyrelsen, at dette finansieringsniveau ikke er tilstrækkeligt i forhold til Forsyningssekretariatets opgaver, og at der ikke er en direkte sammenhæng imellem udgifterne i sekretariatet og antallet af omfattede selskaber, idet der er meget vejledningsarbejde og mange generelle problemstillinger. Det fremtidige finansieringsniveau for Forsyningssekretariatet bliver derfor drøftet med Økonomi- og Erhvervsministeriet og Finansministeriet.

Med udgangspunkt i Forsyningssekretariatets tal har Naturstyrelsen foretaget nedenstående beregning af eksempler på en differentieret betalingsmodel (tabel B):

Kommentar: Der ofres meget spalteplads på forsyningssekretariatets økonomiske grundlag. Man glemmer, at udgifterne for de private vandværker udover de 32.000 kr. i gebyr til sekretariatet jo omfatter imellem 100 og 200.000 kr. om året. Så de 4,1 mio. kr. i mistet indtægt udgør kun en lille procentdel af de mere end 20 mio. kr. om året, som de private vandværker skal betale til diverse administration af loven.

Tabel B.

Eksempler på FS-takster (kr.)	enheds-takst	I alt				Gns. gebyr i øre pr. m ³		
		under 1 mio.	1-3 mio.	over 3 mio.	Provenu	under 1 mio.	1-3 mio.	over 3 mio.
m ³ -grænse								
200.000	31.000	31.000	31.000	31.000	9.455.000	7,86	1,65	0,41
300.000	46.835	11.670	43.000	121.000	11.100.000	2,31	2,29	1,61
400.000	52.670	12.395	43.000	122.500	10.850.000	2,08	2,29	1,63
500.000	56.510	13.698	43.000	125.000	10.850.000	2,13	2,29	1,66
uden private	63.824	15.556	45.000	130.000	10.850.000	1,52	2,25	1,73

Der kan ud fra denne beregning, jf. tabel C, angives hvad den maksimale årlige omkostning vil være for en almindelig husstand på 4 personer med et normalt vandforbrug på 175 m³

Kommentar: FVD beregningsgrundlag er 110m³ om året for en gennemsnitlig forbruger.

Tabel C:

<u>Max. betaling i øre pr. m³</u>		-			<u>Max. årlig betaling i kr. for 175 m³</u>			
m ³ -grænse	enheds-takst	under 1 mio.	1-3 mio.	over 3 mio.	enheds-takst	under 1 mio.	1-3 mio.	over 3 mio.
200.000	15,50	15,50	3,10	1,03	27,13	27,13	5,43	1,81
300.000	15,61	3,89	4,30	4,03	27,32	6,81	7,53	7,06
400.000	13,17	3,10	4,30	4,08	23,04	5,42	7,53	7,15
500.000	11,30	2,74	4,30	4,17	19,78	4,79	7,53	7,29
uden private	12,76	3,11	4,50	4,33	22,34	5,44	7,88	7,58

Som det fremgår af tabellen vil den maksimale betaling blive på ca. 5 kr. - 7,50 kr. om året, hvis m³-grænsen hæves og der indføres graderet betaling i de foreslåede prisklasser.

BILAG 1.

Tabellerne nedenfor viser, hvor stor en del af befolkningen, der i dag får vand fra et vandværk, der er omfattet af vandsektorloven og hvor stor en del, der ikke vil få det med de forskellige modeller. Der er desuden angivet den økonomiske konsekvens for Forsyningssekretariatet ved at hæve grænsen for omfattede private vandværker og ved at indføre en grænse for omfattede kommunalt ejede selskaber. Med de nuværende regler er Forsyningssekretariatets forudsatte årlige indtægt ca. 11 mio. kr.

Kommentar: Private vandværker omfattet af loven leverer små 47 mio. m³, hvorimod kommunalt ejede vandværker leverer godt 250 mio. m³

Tabel 1: Konsekvenser af model 1 og 3

	Eks. grænse	Model 1 a	Model 1 b	Model 1 c	Model 3
		Grænsen hæves til 300.000 m ³ for pri. vandværker	Grænsen hæves til 400.000 m ³ for pri. vandværker	Grænsen hæves til 500.000 m ³ for pri. vandværker	Private vandværker undtages helt
Procentdel af befolkningen får vand fra kommunalt ejede selskaber	60 %	60 %	60 %	60 %	60 %
Antal private vandværker omfattet af VSL	131	60	30	15	0
Procentdel af befolkningen får vand fra private vandværker omfattet af VSL	16 %	11 %	9 %	7 %	0
Procentdel af befolkningen får vand fra private vandværker <u>ikke</u> omfattet af VSL	24 %	29 %	31 %	33 %	40 %
Mistede indtægter til Forsyningssekretariatet		2,2 mio. kr.	3,1 mio. kr.	3,6 mio. kr.	4,1 mio. kr.